

LIETUVIS BRAZILJOJ

3 METAI.

Leidžia Spaudos b-vė „SVIESA“

SÃO PAULO, 1931 m. Birželio mėn. 20 d.

Red. V. Atkočaitis.

NR.

25 (128)

Red. ir Adm. adresas: Caixa postal 1764, SÃO PAULO. Red. ir adm. būstinė: Rua Maria Marcolina, 89-a.

Mūsų jaunimui.

„Sėk, broli, kol jaunas, tu pasėlio grūdą.“

Pasenęs, nei sėsi nei plausi.
Dr. V. Kudirkas.

Sekdami savo mintis iš pereinamojo amžiaus, mes keliais žodžiais norime apibūdinti mūsų jaunų sportininkų organizacinį veikimą. Manau neapsiriksiu pasakęs, kad ne kam kitam, kaip sportininkams labai prirūta aukščiau paminėto Dr. V. Kudirkos žodžiai: „Sėk, kol jaunas, pasėlio grūdą...“ Mano nusimanymu, jaunimas tik tada atsilaikys prieš gyvenimo aštriuosius kaupus, kai jis pats save sugebės fiziškai užgrūdinti. Jau ir romėnai senovėje buvo pasitebęję, tvirtinami, kad tik „sveikame kūne tėra sveika siela“. Nors kur-kur, rodos, tik ne meno ir ne sportiškose organizacijose negali būti vietos jokiems politiniams „nusistatymams“, tačiau ir čia ne taip senai tai galima buvo įsitvirtinti, nes keletas nesupratėlių net buvo savo pavardes iškreipę lenkiškoms tik tam, kad galėtų lošti lenkų komandose.

Tiesa, jau ateinančiais metais mūsų sportininkai rengiasi paminėti savo penkių metų įkurtuves, bet labai manytė Lietuvių jaunimo dalelė sportu tesusidomėjo, nors jaunimo São Paulo yra tikolūkiai šimtų. Vienintelis pateisinimas tegali būti nesupratimas, stoka bendro išsilavinimo.

Klųstų tas, kurs manytų kad sporte nedalyvaujantieji visai neturėtų apie sportą nuovokos. Sportuoja daugelis, sportuoja gana dažnai, tik ne organizuoti, o pripuolami: kas plytgalium kitam pralesa pakaušį, kas bonka, kitas lenktiniu peiliu, žinoma, po geros pingos dozės... Tokių „sportininkų“ dėka, pas mus esama. Gaila kad taip yra, bet faktai patys už savo kalbą.

Šitas reiškinys tik tuo tegali būti paaiškinamas, kad jaunimas ieško pragy savo sūsiakauptais energijai pareikšti. Tik, neradęs tinkamos dirvos, jis dažnai greitai pasiduoda visokiems iškrypimams, kurie mūsų kolonijai garbės nedaro. Nestebėtina, kad baliuose, vakaruose tokie jaunuoliai kaipada slepia savo galvą, kaip kurapkes, krevelzodami braziliskai, nes svetimos kalbos neįsimokę jau suskubo savąją „užmiršti“.

Todėl mes ypatingai kreipiame sporto sąjungos „Lithuania“ dėmesį, kad ji dėty visas pastangas pritraukti į sportą kuoskaitingiausių lietuvių jaunimą, kuris, bendraudamas su sveikais kūnu ir dvasia, pasijus esąs reikalingas ir naudingas savo kolonijos sąvagarbei kelti.

Nutautęs lietuvis tiek tėra vertas, kaip gegutės padėtas svetimanų lizdau klausinėjama, nes niekuo gyvenime taip nesibodėjama, kaip renegatu, kuris tuo pačiu parodo savo būdo patįžimą, o pasitizėlių gyvenimas nomėgsta, — sutrališko tokius kaip sliekus nuo lietaus.

Nemažiau mus domina ir kitas reiškinys: nekaltant jau apie nesupratėlius vaikus, mūsų kolonija ligi šiol dar nieko neparodė iš moterų veikimo. Žinoma, joms niekas negali prikišti kodėl jos nesideda į sporto organizaciją, nes jaunų sportininkų skyrus jau veikia. Bet labai ir labai daug jems galima prikišti ypač dabartiniu bedarb s metu, kada reikalinga organizuoti visokiariopa pašalpa tiems nelaimingiems bedarbiams kurie pateko į didelį vargą, kai šimtai apleistų mote-

KAS GIRDĖTI LIETUVOJ?

Pirmieji medžių žiedai

Jau žydi ne tik liepos, bet ir vyšnių medžiai. Vyšnių sodnai jau baltuote baltuoja. Vyšnių žiedai prasiskleidę jau viso noro. Šį pavasarį vyšnių medžiai nepaprastai tirštai aplipę žiedais. Žieduose dūzgia miriadai bičių. Vakarai skraido karkvabaliai. Jei visi žiedai gerai užmegs, tai šiemet vėl į valias bus ir vyšnių. Oras tuo tarpu kuo patogiaušias sodnams žydėti ir gerai užmegsti: dieną šilta ir naktimis nebebūna šalų.

Lenkų šnipų byla Kariuomenės teisme.

Gegužės 19 d. Kariuomenės teismas Kaune nagrinėjo: Vaclovo Šembero, Leono Macijausko, Juozo Gineikos, Adolfo Remeikos, Juozo Čombaro, Česlavo Leoniko ir Antano Juro bylą. Visi kaltinami šnipinėję lenkų naudai. Šnipai veikia daugiausia Ukmergėje.

Svarbi byla apyg. teisme.

Kauno apygardos teismas sprendžia buhalterio Aronavičiaus paslaptingo nužudimo prie buvusio Nemuno gatvės vieno prostitucijos namo durų bylą. Nužudymu kaltinama buvusi to namo prostitutė ir josies meilužis. Nužudytašis ir abu kaltinamieji — visi trys žydų tautybės.

ry-senučių ir našlių su mažais vaikais kenčia baisiansį skurdą. Kas gi kitas galėtų geriau ir sumaniau bei švelniau padėti gydyti šitas žaizdas tų nelaimingų, kaip mūsų kolonijos susipratusių moterų? Tačiau mūsų ponios ligi šiol visai neparodė savo užuojautos, nė piršto nepajudino tose organizacijose, kurios tam tikslui susikūrė. Čia turim galvoje Savyglobos S-gą, kurios posėdžiai, konferencijos yra visos kolonijos reikalas, kur paprastai kviečiami visi tam kilniam darbui prijaunėiantieji. Mūsų ponios to darbo dedasi nežinančios ir nematančios, nors ne viena jų galėtų savo darbu ir švelnia ranka ne vienai savo vargstančiai seseriai nušluostyti ašaras savo paguoda ir susirūpinimu.

Nėra reikalo čia minėti tokias ponias pavardėmis, kurios galėtų prie šito darbo būti, užtenka pasakius, kad jų lengvai galėtume priskaičiuoti ne vieną dasetką. Ne jau gi reikia manyti: kad jos „bijos susiteršti rankas“, teikdamos aktyviam paramą nelaimingoms? O gal jos mano, pačios būdamos aprūpintos, kad tai ne jų darbas? Gaila, jeigu taip būtų, nes tik parodytų kad mūsų susipratusių ponios taip pat yra toli-gražu ne lietuves, arba lietuviškumui jau dingusios, kaip viena-kita jau pasirodė.

Kiekvienas iš mūsų esame labai daug skolingi visuomenei, todėl kiekvienas jau privalome tiesioginiai atsiesti, tai visų pareiga, o ne kokia malonė bei pasiaukavimas. Nevertėtų, ypač dabarties sunkiais laikais, pamiršti, Kristaus Žodžių: „Kam daugiau bus duota, iš to daugiau bus ir pareikalauta...“ Kaip teisingai šitie žodžiai galėtų būti taikomi ir toms mūsų moterims, kurios galėdamos, šandie, pirštų nepajudina, kad skurdžius paguosti, kad parodžius jautresnę artimo meilę...

A.

Žemė kolonizacijai netoli S. Paulo

Raštinėj V. Facchini, S. Paulo, Praça da Sē 3, aukšt. 4

Parsiduoda žemės sklypai, kurie randasi tarp Itapetiningos ir Faxinos, Capão Bonito municipalijoj. Žemė geros rūšies „terra roxa“, raudona, apaugusi pirmųjų mišku, išraižyta daugelio upelių. Tinka visokiui ūkiui. Prie pat kelio S. Paulo-Curitiba, 270 kil. nuo S. Paulo, netoli stoties Bury E. F. S. Su traukiniu susisiekti galima ir upėmis. Visus produktus galima pristatyti lengvai į S. Paulį. Netoli šių žemių yra villa Guapiarā ir Capão Bonito miestelis.

KAINOS: 10, 20 ar 30 alkierių 180\$000 alkieris. Iš anksto įmokėti po 50\$000 už alkierį, o likusius — per 6 kartus po 22\$000. Perkant 1000 alk. kaina tik 120\$000 alkieris ir sąlygos tos pat kaip aukščiau nurodyta. Visos pirkimo išlaidos pirkėjo. Dokumentai tikri iš 1866 m. Klimatas geras ir labai sveikas.

Dėl informacijų kreiptis raštinėn:

PRAÇA DA SĒ NR. 3, AUKŠTAS 4, S. PAULO.

Išdegė 100 ha miško.

Kašedorių miškų urėdijoj, Šilosėdų g. joj kertamame poligone kilo gaisras. Išdegė apie 100 ha suaugusio pušinio miško ir apie 20 erd. pagamintų malkų. Atvykę iš Jonavos kariuomenės gaisrininkai ir subėgę vietos apylinkės kaimų žmonės gaisro plėtimąsi sustabdė, apkausdami degamą plotą aplink grioviais. Degusiam plote patys medžių liepens — mediena neuokentėjo, tik nudėgę jų spygliai ir miško pakratas. Išdegusis plotas buvo paskirtas iškirsti poligonui įrengti.

Kada veiks teatras Kauno?

Teko patirti, kad į Kauną skubiai yra atvykęs latvių dainininkas p. Z. Liberts, kur jis taiso kiek pagadintas operos „Samsono ir Dalilos“ dekoracijas. Ten pat prof. Dobužinskis skubiai atnaujina dramos premjeros „Ištvirtikčio gyvenimo“ visai sudėgusias dekoracijas. Šių dviejų veikalų dekoracijos bus galutinai pabaigtos gegužės mėn. 26 d. Spektakliai teatre prasidės 27 d. premjera „Ištvirtikčio gyvenimas“, po to opera „Samsonas ir Dalila“. Teatro sezonas šiemet bus užbaigtas gegužės mėnesio 31 dieną.

Antras naujokų ėmimas Klaipėdoj.

Šiemet Klaipėdos krašte įvyks antras naujokų ėmimas. Į karo tarnybą šaukiami vyrai, gimę 1910 m. Nuo gegužės 15 d. iki birželio 1 d. jie privalo registruotis savo apskrinių viršininkų įstaigose arba miesto valdybose.

Praplėtė Kauno miesto ribas.

Ministerių kabinetas priėmė praplėstas Kauno miesto ribas apimančias Aleksoto likusių dalį, Aukšt. Fredą, Aukšt. Šančius, A. Panemunę su mišku ir 7 forto anujakuriai.

Dabar Kaunas turės daugiau kaip 100.000 gyventojų.

Visi miestai smarkiai ruošiasi į savivaldybių rinkimus.

Iš visų Lietuvos miestų plaukia žinios apie didelį gyventojų susidomėjimą artėjančiais savivaldybių rinkimais. Kaune jau įteikta 19 kandidatų sąrašų, kurie sudaryti daugiausia ekonominių interesų pagrindais. Sąrašuose randame daug rimtų asmenų, pasiryžusių eiti į savivaldybes ne duonos pelnytis,

bet rimtai reikalus tvarkyti. Tas pats dedasi ir kituose miestuose, turinčiuose savivaldybės teises.

Rastas svarbus istorinis dokumentas.

Mūsų istorijos profesorius Jonas Yčas gegužės mėnesio pradžioj lankėsi Skandinavijoj, kur studijavo įvairius senoviškus dokumentus. Stokholmo archyvuose profesorius pavyko rasti labai svarbų, senai teikomą istorinį dokumentą apie Lietuvos uniją su švedais. Archyve rastas dviejuose ekzemplaruose tos unijos originalas, pasirašytas Kėdainiuose 1655 metais kunigaikščio Radvilos ir švedų atstovo.

SPAUDA -- MŪSU GALYBĖ.

Pranešimas

Liet. Konsulatas S. Paulo, Rua Aur. Countinho, 10 kviečia čia išvardytus asmenis užėiti Konsulatan atsiimti savo dokumentus:

- 1) Vabalis Antanas,
- 2) Lukšienė Antanina,
- 3) Meškeliūnas Petras,
- 4) Misiūnas Jonas,
- 5) Čalius Lioginas,
- 6) Januškevičius Povilas,
- 7) Kavaliauskytė Marė,
- 8) Popovas Aleksandras,
- 9) Drulytė Ona,
- 10) Mažulaitė Bronislava
- 11) Dauselius Stasys.

Lietuvos Konsulatas.

PRANEŠIMAS.

Liet. Konsulatas S. Paulo, Rua Aur. Countinho, 10 šiuo kviečia išvardytus asmenis užėiti asmeniškai Konsulatan arba nurodyti savo adresus:

- 1) Stanislauskas Pranas, iš Šiaulių,
- 2) Butėnas Bronius,
- 3) Linkevičius Jonas, iš Kauno,
- 4) Lakneris Rudolfas iš Vilkaviškio
- 5) Pečiulis Kostja ir Kazj iš Vilkijos
- 6) Kloneckā Jonā, iš Šiaulių
- 7) Janušonj Povilā, iš Šiaulių
- 8) Barauskā Jurgj, iš Šiaulių

Lietuvos Konsulatas.

Rusiskas skyrius

Banco Holandez da America do Sul.

RUA DA QUITANDA 9. SÃO PAULO. CAIXA POSTAL 477.

Persiūndia pinigų perlaidoms, laiškais ir telegrafu, greitai ir geromis sąlygomis: į Rusiją, Lenkiją, Lietuvą, Latviją, Estiją, Rumuniją, Mandžūriją ir kitur.

Priima pinigų į taupomąją kasą nuo 15\$000 ir moka 4½% metams.

Laiškais ir asmeniškai galima kreiptis rusų kalboje.

PASAULIO IVYKIAI.

AMERIKOS J. V.

Blogai ir „Dėdės Samo“ žemėj.

Vašingtonas. Prekybos Departamento pranešimu, Amerikos J. V. eksportas mažėjęs, o importas imas didėti. Laikraštis pažymi, kad abelnai, po 1914 m. Amerikos J. V. ekonominė padėtis ėmusi blogėti, nors iki 1921 m. ji buvo bent kiek geresnė.

Ar nepritrūks dolerių ir „Dėdės Samo“ žemelė?

PRANCUZIJA.

Hindenbargas sveikino Doumerį.

Paryžius. Vokietijos prezidentas Hindenbargas sveikino naują Prancūzijos prezidentą Doumerį užėmus prezidento vietą. Doumeris atsakė Hindenburgui telegrama, dėkuodamas už sveikinimą.

Importas ir eksportas.

Paryžius. Prancūzijos importas per pirmus 5 šių metų mėnesius siekė 19.287.649.000, frankų arba mažiau 3.384.919.000 fr. už pereinusių metų tą patį laiką. Eksportas esąs toks pat, kaip ir pereintais metais tuo laiku.

ITALIJA.

Didelės liūtys Como provincijoje.

Como. Šiomis dienomis Como

provincijoje, Italijoje, dėl didelio lietaus padaryta daug nuostolių. Daugely vietų, ypač arti Como ežero, išnešta daug pylimų, sugadinta namų ir išgriauta keliai, bei geležkeliai.

VOKIETIJA.

Smarki audra.

Kelnas. 18 d. birželio, Elzaso provincijoje, siautė smarki audra kuri sunaikino daug gėlynų, sodų ir apgriovė keletą namų.

Beto sužeista 30 asmenų ir trys užmušta.

ANGLIJA.

Naujas geizeris N. Zelandijoje.

Londonas. Praneša iš Velingtono Naujojo Zelandijoje, kad palei Fotoruo ežerą atsiradęs naujas geizeris, kuris kyla į aukštį 100 pėdų stulpu.

SOV. RUSIJA.

Rūpinasi geležies rezervu.

Maskva. Sovietų Rusija skirianti premijas visiems geležies fabrikams, kad tuo būdu pakėlus geležies rezervą, kuris paskutiniu metu esąs gerokai išsekęs.

„LIETUVIS BRAZILIJOJ“

— GYVENIMO VEIDRODIS.

PASTABOS.

Bendradarbių ir korespondentų dėmesiui.

Mes iševiai čia, Brazilijoje, turime du lietuvišku laikraščiu, keletą stipresnių, bei silpnesnių organizacijų. Todėl iš to aišku, kad mūsų tarpe yra ir susipratusių veikėjų, kurie yra gerokai, ar mažiau prasilavinę; ar tai organizaciniai re, ar plunksnos, tariant, rašybos darbe.

Čia nekalbėsiu apie organizacijas ir jų darbininkus, bet nors keliais žodžiais, pasidalinsiu su plunksnos darbininkais — laikraščių bendradarbiais.

Jau, rodos, buvo spaudoje, nors trumpai, nurodyta kaip ir ką geriau laikraščiui rašyti, kokia forma ir t. t.

Aplink laikraščius yra susispietę nemaži bendradarbių rateliai, kurie gvildena įvairius, sulig jų mokslu bei išgale, gyvenimo klausimus.

Redakcija gavusi raštus, ar korespondencijas, taiso, trumpina, ar ilgina ir talpina laikraštį. Silpnus ar neataitinkančius laikraščio kryptiniai raštus — redakcija netalpina.

Netalpinti raštų autoriai paprastai, labai užsigauna. Čia, rodos, nereiktų užsigauti. Reiktų stengtis imtis kitos rūšies raštus rašyti, arba rašyti tuos pačius raštus ir juos geriau taisyti.

Dabar kaslink talpinimo laikraštį. Iš provincijos korespondencijos, dažnai ir labai dažnai, ateina suvėluotos. O suvėluota korespondencija negali būti talpinama.

Taipat ir korespondentų, kurie rašo iš provincijos, negalima kaltinti, nes jis nežino ar jų korespondencija nueis laiku į redakciją.

Bet čia svarbiausia, kad gyvenanti mieste bendradarbiai suvėlina savo korespondencijas. Paprastai, atneša ketvirtadienį, ar penktadienį ir prašo patalpinti. O patalpinti galima tik tada, kada yra laikraštį vietos. Kitu atveju, jei yra pervėlai ir laikraštis baigiamas daryti, straipsniai lieka kitam numeriu, arba visai netelpa.

Todėl visų gyvenančių mieste korespondentų bei reporterių, prašoma rašyti straipsnius ir korespondencijas iki trečiadienio, kitu atveju — jos lieka kitai savaitei, arba visai netelpa laikraštį. Ir čia nereikia užsigauti, nes atneštos ketvirtadienį korespondencijos bei straipsniai dažnai, dėl stokos laikraštį vietos netelpa.

Tad visų rašančių į laikraščio dėmesiui pranešame, kad rašant reikia stengtis parašyti iki trečiadienio, arba kitu atveju, rašiniai turi likti redakcijos „krepšy“, arba kitam numeriu (jei jie yra vertingi. Red.)

Tuo būdu mes išveogsime visų uemalonumu.

Koresp.

SPORTAS.

Kas link sporto.

Lietuviai Brazilijoje, jau keletas metų, kai sukūrė sporto organizaciją „Lithuania“.

Per visą šį laiką sporto organizacija jokio žymaus progreso nepadarė, nebent suruošė keletą vakarėlių. Bet man rūpi čia pastebėti daugiau kas link sporto. Svarbiausia šios organizacijos šaka — futbolas. Futbolas pas mus užsnūdęs. Retai kada ateina keli sportininkai treniruotis ant aikštės, o apie rungtynes nei svajoti nėra ką.

Man rodos, kad reiktų čia paimti griežtesnės disciplinos ir tvarkos. Kas sekmadienį būtina turi būti treniruotė pilname sąstate, Kapitonas turi žiūrėti visų atvykusių narių, o ne pačiam vaikščioti kur gatyvėse ir neužėiti ant aikštės. Žinoma, jei mes darysim taip ir ilgiau ne tai, kad vietoje kilimo sporte, mes nusmuksim ir neturėsime nei vieno nario. Čia turi taip pat daugiau susirūpinti ir valdyba ir neduoti tiek daug savovaliauti.

Kas lik rūbų daug nėra ką sakyti. Bet ir tai gaug padeda p. Konsulas. Užtai jam mes dekingi.

Šio mėnesio gale turi įvykti rungtynės. P. Konsulas duos naują sviediną ar ką kitą tikrai nežinau. Bet mes prileptų rungtynių v sau nesiruošime.

Praėjusį sekmadienį turėjo įvykti generalinė treniruotė. Bet į aikštę atėjo viso keturi sportininkai. Kapitono taip pat nesimate.

Komandai reikalinga daug darbo ir susilošimo, nes kiekvienas žaidėjas žaidžia savotiškai. O vis dėlto laukiam rungtynių.

Pažiūrėsime koki bus jos rezultatai.

S. Š.

S. Štrimaitis.

* * *

Tarp ryjančių miesto bedugnių, gyvenimas žmogų išnuogina... Ir veidą jo skaistų, malonų — Paverčia į biauų ir suodinių...

Patiltėj, už gėdos kvartalo Parduota jaunystė nuvyto... Ir kas, jei veiduose išbalo... Jei sielą tas liūdesys vysto?

Ir verkia, ir liūdna akyse — Kvartalas prarijo jaunatvę. Kiekvieno jaunystė taip vysta — Alkana išginta į gatvę...

Tarp ryjančių miesto bedugnių, gyvenimas žmogų išnuogina. O veidą jo skaistų, malonų — Paverčia į biauų ir suodinių...

Dievo nuteistas.

V. Valiukevičiūtė.)

Meksikos vidury tarp dviejų vulkanų Popokateptl' ir Cittateptl' guli maža valstybėlė Pueblo. Mano atpasakojamo įvykio metu, tasai kraštas buvo lyg užmigęs. Jame nepastebėjai nei prekybinio nei ūkiško judėjimo. Tat savaimi aišku, apie tą kraštą maža kas nežinojo, nors apie sostinę Pueblo visi žinojo, žinojo, kad joje randasi bažnyčia su stebuklingu kryžiumi. Pakeleiviai traukdami per šio krašto beribes dykumas, labai daug pasakodavo, apie tą kryžį.

Buvo tat 1857 met. Vieną saulėtą rytmetį, sausa lyguma tarp Vera — Kruz ir Pueblo, traukė karavanas susidedas iš dvidešimts penkių apkrautų prekėmis mulų ir dvylikos arių — jų varovų.

Mulų varovai vilkėjo raudonomis, arba mėlynomis bliūzėmis ir odinėmis kelnėmis perjuostom diržu už kurio buvo užkištas ilgas meksikoniskasis pei-

lis vardu «macheta». Apsisaugojimui nuo karštų saulės spindulių, tie žmonės turėjo ant galvų plėčiabryles kaspainais išpuoštas skrybėles. Karavanas skubėjo Meksikon, ir jau buvo atlikęs didesnę kelionės pusę per tyrus ir dykumas, dėlto visi buvo gerai nusiteikę. Tik štai prisiartinio vienas iš kreolų ir pranešė liūdną naujieną, kad iš priekas ties prakiurimo vieno vandens nešamo maišo, kiekis vandens žymiai sumažėjo. Karavano vadas įsakė sumažinti vandens saikus, nes iki artimiausiai vandens stočiai Passo de Orejas buvo apie keliolika valandų kelio.

Tuo tarpu pietų saulė labiau kaitino ir kepino taip smarkiai, kad žmonės ir gyvuliai iš nuovargio ir troškulio krito žemėn. Iš visur girdėjosi balsai: — Vandens! vandens! — Pacho — atsiliptė seniausias iš mulų varovų, artindamasis prie paniurusio veido vyro, — mes nepasieksime Passo de Orejas. Žmonės ir gyvuliai troškulio kankinami nepajėgs toliau eiti... Aš pažįstu šią apylinkę, nes dažnai ja važinėju; jei pasuksime į pietus priešime cisterną, kuri guli trys valandos kelio nuo čia. Nors tuo — būdu atvyksime Meksikon vieną dieną vėliau, bet išgelbėsime mulus ir žmones nuo kančių ir

mirties. — Pacho pažvelgė degančiomis akimis į kalbantį ir atsakė: — Nesuprantu apie kokią cisterną tu kalbi Perezai? Kiek aš žinau, nėra jokios cisternos net iki Passo de Orejas. — Šiame kelyje žinoma nėra — atsakė Arietas.

— Pasakiau jau, kad turėtumėm pasukti į pietus. Ar nekuomet nesigirdėjęs apie tą cisterną Pacho? Ji guli didžiuliam medžių tankumyne, ir ne vieną paklydusį ar ištroškusį išgelbėjo nuo mirties. —

— Aš niekad negirdėjau apie šį šaltinį burbtelėjo Kreolas. — Bet juk tu turėtum ją pažinti — spyrėsi Arietas. — Argi negirdėjai apie mirties cisterną? — Taip vadina si tas šaltinis jau dviejis metai su viršum — tai yra nuo dienos, kada buvo rastas karavano vado Lopezo Guijaro, sūnaus lavonas.

Koks tai neaiškus šešelis perbėgo Kreolo veidą. Tuoj nususuko karavano pasen ir užkimusiu balsu tarė: — Iki Passo de Orejas turime dar septynias mylias kelio — argi turimo vandens kiekio neužtektų tai kelionei? —

— Jokiū būdu neužteks! Žinoma aš tik patariu. Tamstos dalykas paklausti, arba ne! Jei nori prarasti

keletą mulų ir žmonių vietoj sugaisti vieną dieną daugiau, tai daryk, kaip patinka. Bet atsakomybė už visą tai kas įvyks — priimsi ant savęs! Ir nelaukdamas atsakymo Perezas suspaudė arklį pentiniais ir nudūmė karavano užpakalin. Jis atliko savo, o karavano vadas yra atsakomingas už viską. Tuo tarpu vadas mąstė ir svyravo. Jo lūpos buvo sučiauptos, rankos virpėjo — matyti kovojo su savimi. — Tful — nuspiovė jis sau argi esu vaikas, kad bijausi mirusiojo šešėlio. Senis turi tiesą: aš esu atsakomingas už karavano nuostolius, ir todėl nieko kito man nelieka daryti, kaip pasinaudoti jo pasiūlymu, ir tuojau davė ženklą pasukti į pietus.

Pradžioje karavanas traukė savais tyrais, vėliau mišku kuriame žmonės ir mulai šiek tiek pasilsėjo, ir kelio vėliau. Pacho pavadė karavaną seniui Perezui, o pats lyg nepažinodamas keliu pasitraukė į šalį. Baigėsi diena, kai tolumoje pasirodė tankūs krūmokšniai. Mulai pajutė vandenį skubėjo tonpuosen. Žmonės taip pat nudžiugo, nes prisiartinio prie „išganymo šaltinio“.

Pats pirmutinis ėjo Pereras ir prasiekverbęs pro medžių tankumynę nuste- bęs stabtelėjo, negalėdamas suprasti ar sapnas ar tikrėnybė. (b. d.)

Pats pirmutinis ėjo Pereras ir prasiekverbęs pro medžių tankumynę nuste- bęs stabtelėjo, negalėdamas suprasti ar sapnas ar tikrėnybė. (b. d.)

Pats pirmutinis ėjo Pereras ir prasiekverbęs pro medžių tankumynę nuste- bęs stabtelėjo, negalėdamas suprasti ar sapnas ar tikrėnybė. (b. d.)

RELIGINIS SKYRIUS

Šv. Antano 700 m. mirties jubilėjus.

Dar neseniai, tik pereiniais metais, Katalikų Bažnyčia iškilmingai atšventė 1500 m. Šv. Augustino mirties jubilėjų, kurio proga Šv. Augustino tėvynėje, Kartagos mieste, įvyko visuotinis katalikų pasaulio Eucharistinis Kongresas į kurį net buvo atsilankę nemažai skaičius maldininkų t. y. apie 70 asmenų ir iš mūsų brangios Tėvynės — Lietuvos.

Šiais metais, Katalikų Bažnyčia šventė net keletą gan reikšmingų jubilėjų. — Šv. Augustino 700 metų mirties jubilėjų, Efezo Visuotinos Vyskupų Sautarybos 1500 m. jubilėjų ir 40 metų sukaktuvės nuo išleistos popiežiaus Leono XIII enciklikos „Rerum Novarum“. Šie trys jubilėjai, Katalikų pasaulyje bus pažymėti ypatingomis iškilėmis. Žinoma, kuo iškilmingiausiai bus apvaikšiojamos 700 metų sukaktuvės nuo mirties garsingo stebūkladaro Šv. Antano, kurios prasidės š. m. 13 d. birželio ir tęsis iki 1932 m. 13 d. birželio.

Kadangi Šv. Antaną, visos tautos, visas pasaulis pažįsta, jį garbina ir myli, kadangi ir mūsų brangiojoje Lietuvoje Šv. Antanas yra įsigijęs neribotą žmonių pasitikėjimą, kaip vargšų tėvų, prapuolusių daiktų atradėjų, vogtų gražintojų ir sergančiųjų stebuklingų gydytojų, tai ir mes negalime praėiti pro šią nepažintą bent trumpais bruožais Šv. Antano 700 metų jubilėjų.

Norint įvertinti tinkamai šį jubilėjų, reiktų įsigilinti į Šv. Antano asmenybę, apie kurią jau, arčiau Šv. Antano laikų gyvenęs popiežius Sikstus V yra šitaip jį apibūdinęs: „Iš Šv. Pranciškaus pasekėjų, kurie pasižymėjo aukštomis dorybėmis, šventume, dideliais darbais, ypatingai reikia pažymėti Antaną Paduvietį.“ Šv. Antanas savo asmenybe, savo giliu Dievo mokslo žinojimu, savo iškalba, tobulu gyvenimu ir stebūklais ir šiandien tebedaro į žmones didžiausio įspūdžio. Juk mums gana prisiminti tą širdį perveriančią Šv. Antano giesmę, „Linksminkis Dangau, linksmink dūša mano“, kuri giedama yra šventadieniais po pamaldų ir nemažiau mūsų dvasią sujudina kaip ir „Pulkim ant kelių“... Arba prisiminkim tas stebūklingas vietas, kaip tai: Kretingą Telšius, Tytuvėnus ir Troškūnus, kuriose per Šv. Antano užtarimą mūsų broliai lietuviai yra apturėję begales žemiškų ir dangiškų dovanų... Nors jis jau kaip mirė praėjo 700 met. bet jo garbė vis kasdien auga nes per jo užtarimą gautos malonės ir stebūklai nesustoja.

Jisai gimė Portugalijos sostinėje Lisabone 1195 m. Turėdamas 16 metų

ten pat įstojo į Augustinjonų vienuolyną, o paskui perėjo į neseniai įsikūrusį pranciškonų Ordiną. Jaunutis būdamas pragarsėjo savo pamokslais, kuriais taikino priešus ir vertė daryti atgailą viešus nusidėjėlius pragarsėjo, taip pat, kaip mistionierius ir klaidžiatikių atvertėjas ne tik Portugalijoje, bet ir Prancūzijoje, Ispanijoje ir Italijoje. Pačiuose jo pamoksluose, žmonės mato Apaštalybės stebūklus: niekur nesimokęs prancūzų kalbos, kalba, kaip tikras prancūzas.

Todėl ir šio jubilėjų iškilmes labiausiai sukrotu ruošti tikintieji tų šalių, kuriose vyko svarbiausi Šv. Antano gyvenimo momentai, t. y. Lisabonoje — gimimo vietoj ir Paduvoj — mirimo vietoj, kur randasi jo kūno šventos liekanos. Šv. Tėvas šių iškilmių ruošimą sutiko džiaugsmingai ir net pasiuntė Paduvos Vyskupui ganytojišką laišką, duodamas nurodymų dėl iškilmių tikslo bei prasmės. Beto ragina viso pasaulio katalikus šį jubilėjų minėti.

Tuo tikslu Paduvoj yra sudarytas dvilypis iškilmių rengimo Komitetas — su bažnytinio ir civilinio skyrių. Šio Komiteto jau yra išdirbta smulki iškilmių programa visiems metams. Šia proga Paduvoj ruošiamas tarptautinė mūsų laikų bažnytinio meno paroda, kurioj už veikalus vaizduojančius Šv. Antano bus išdalinta 100,000 lyrų vertės premijų.

Be to stengiamasi visuomenę supažindinti ir su Šv. Antano gyvenimu šioj srityj yra pasidaravęs pranciškonas Tėvas Facchinetti, paruošdamas apie Šv. Antaną keletą veikalų pritaikintų liaudies bei jaunimui. Reikia manyti, kad Šv. Antano jubilėjų bus tinkamai apvaikšiojamos ir mūsų tėvynėje, tik mes lietuviai Brazilijoje, neturėdami savo atskiros bažnyčios, vargu ką įspūdingesnio galėsime suruošti. Nors mes lietuviai, gyvenantieji Brazilijoje ir negalėsime gal išoriniu būdu pasižymėti šiame jubilėjuje, bet einant Šv. Tėvo mintimis bei jo paraginimais, galėtume lengvai atsinaujinti išvidiniai Šv. Antano dvasia, t. y. įsigilinus į Šv. Antano gyvenimą, jo kilnius dorybes privalome labiausiai mokyti iš jo, kaip save apgalėti, geidulus apmarinti, apsaugoti skaistybę ir įsigyti pasiaukojimo dvasios, tobulinant savo asmenį. Juk Šv. Antano gyvenimą bei darbą suglaudus į vieną daiktą, štai ką galime pastebėti: Jis meldėsi... Jis dirbo... Jis kentėjo... Jis daug tylėjo ir daug kalbėjo Dievo garbei bei žmonių naudai. Jis save kasdien aukojo... Jis pagaliam sudėgė ant meilės aukuro, turėdamas tikrai 36 metus, o dabar jis gyvas danguje amžinoje garbėje, skleisdamas ant žemės skaisčius savo šventumo spindulius.

PAULO LIET. KRONIKA

Blogas pavidys.

Labai dažnai, ar tai per laikraščius, ar šiaip mūsų lietuvių gyvenimą liečiančiuose pasikalbėjimuose nusiskundžiama jaunimui, kad jisai girtuokliuoja pešais, nepadoriai elgiasi ir t. p. Daugiausia ta tema mėgsta pasikalbėti mūsų tėvai.

Žinoma, gal iš dalies tas ir tiesa, bet atvirai kalbant, nėra pagrindo visa kaltę primesti mūsų jaunimui. Ne mažiau tame kalti ir patys tėvai, kurie kaip prityrę kovoje su kasdieniniu gyvenimu žmonės, yra pavyzdžiu bręstantėiai kartai. Ne veltui sakoma, kad — „vaikai, visad takais tėvų seka“. Ir todėl kiekvienas blogas pavidys neigiamai atsiliepia jaunajam sielaj. Todėl to visad ir visur reiktų vengti. Tačiau nekurie mūsų tėvai apie tai, kartais visai nepagalvoja. Tada palūdią labai daug panašių į žemiau aprašytą, kasdien pasikartojančių faktų.

Štai neseniai — praėitį sekmadienį, man teko būti Villa Anastasioj, šeimyniškom šokių vakarėlyj. Jaunimo prisirinkusi pilnutėlė mokyklos salė. Visi gražiai šoka linksminasi.

Tik štai, įsirioglina girtas ten pat gyvenantis lietuvis, Jonas V. Lazda pasirėmęs įsibriauną į šokančiųjų tarpą ir ima reikšti griežtą protestą: — Kas, girdi, leidęs čia mokykloje šokti? Kodėl jam, kaip to mokyklos vaikų tėvui, apie tai nieko nepranešta? Žinoma, buvo jam gražiai paaiškinta, kad visa tai daroma mokyklos Tėvų k-tui leidus net ir pats T. K-to pirmininkas Skadas kuris čia pat buvo, tai patvirtino. Bet kur tu su girtu žmogumi susikalbėsit... Prasišk — kils peitynė. O kas toliau?..

Šiuo atveju kaip tik visų baramas jaunimas pasirodė daugiau turįs proto, negu girtuoklis vaikų tėvas. Pasistebėjo pasijuokė iš girtuoklio blevizgų ir ramiai išsiskirstė. Žinoma, tas buvo, praėjo ir nebegrįs, bet visgi toks pasielgimas p. V., kuris prie tos pačios mokyklos išlaikymo veik neprisideda — panašus į pasielgimą to, kurs tik „kriu — kriu“ teistaria.

Tokiu pavyzdžiu kiekvienas turėtų biauštis.

Viens iš jaunųjų.

Tat, Brangūs Tautiečiai, pasiryžkime šiais jubilėjų metais atsinaujinti Šv. Antano dvasia!

K. B. S.

**Kas bus, kas nebus,
bet Lietuvis neprazul!**

Mokos jaunimui.

„D-ro V. Kud.“ liet. mokyklos įvykusiam visuotinam vaikų t. vų susirinkime iš 1931. — VI — 16 d., tarp kitko įnešta sumanymas suruošti taip vadinamą „Paaugantiems Klubą“.

Laikie susirinkimo įsirašė 20 kandidatų.

Turint tokį skaičių kandidatų galima būtų tuojau pradėti darbas, bet iš prielasties vaikų katechizacijos, šis klubas pradės veikti tik nuo liepos mėn. 1 d. Iki tos dienos bus priimami norintieji prisirašyti nuo 13 met. iki 21 met. amžiaus asmens abiejų lyčių.

Užrašinėjimas esti antradieniais ir ketvirtadieniais nuo 7 — 9 val. vakaro ir sekmadieniais nuo 3 — 5 val.

Šio klubo tikslas yra: padėti lavintis, mūsų jaunuomenę, kuri per dienas dirba, o taip pat tiems, kurie lanko brazilų mokyklas, ir nemoka savo gimtosios lietuvių kalbos. Supažindinti su mūsų istorija, kalba skaičiavimais ir įvairiais rankų darbais. Lietuviai yra išpriginties darbūsus žmonės; savo tėvynėje moka papuošti „svetaines arba sales“ tik savo rankų darbo pagamintais marginiais, tai ir mes būdami Brazilijoje turime įgauti vertingumo brazilų akyse.

Kad jie turėtų apie mus gerą nuomonę, doro apšviesto ir darbūsus jaunimo, o ne kokio „likimo prisilėgto kankinio“ kuris nieko kito nesugeba daryti, kaip tik pasiduoti tam likimui ir nesirūpinti rytojau.

Taigi nusikratykime juodąsias mintis ir spėskimės būrin, tik tada prašvies šviesos rytojau, nes kur dauguma, ten ir audros nuveikiamos!

V. V.

„O. S. S. Šliūbinė iškilme“.

Šv. Cecilijos choras, pereitą sekmadienį, Lapejo suruošė šeiminingą vakarą, kuris atsilankiusiems paliko labai malonaus įspūdžio.

Visi artistai savo roles atliko labai gerai. (atsižūrint į tai, kad artistai ne profesionalai, bet tam tikslui tik liuosą laiką sunaudojau. Red.)

Tvarka irgi buvo visai puiki, nes girtų visai nesimatė, tiesa, nors buvo kaip kurie potruputį „įsisiurbė“, bet jokio triukšmo nekėlė. Beto pats vakaras buvo visai lietuviškas, nes visi šokiai ir žaishai, buvo vien lietuviški.

Čia Šv. Cecilijos choras sumušė lietuviškumo rekordą, nes kitų organizacijų vakarai pasižymėdavo „rusiocyumu“, arba kitu „izmu“.

Koresp.

„LIETUVIS BRAZILIJŲ“

-- ISEIVIO DRAUGAS.

Kazys Matjošaitis.

Nuodėmingas pavasaris.

Pavasaris pradėjo ankščiau saulė kelti ir vilniau guldyti. Už tai saulė darėsi baltesnė ir šiltesnė. Dėl to ėmė čiurolančiai dainuoti upeliai, pumpuruoti medžiai ir nurudusių velėna pūstis žaliu aksomu. Atsivėrė tūkotančiai langų ir kvietė į trobas pluoštus spindulių virtines švelnaus vėjo ir šintastygę muziką. Nulipo nuo kuprų kailiai, nuo galvų storos skaros ir kepurės, nusmuiko nuo kojų veltiniai ir vilnonės kojinių. Žmonės pradėjo dainuoti, kaip vyturiai ir šėlti kaip vėjai. Visa žemė užgrojo naują trukšmingą maršą. O maršas audrino krūtines, tvinkščiojo gyslose, o jose šėlo raudonas kraujas. Pavasario maršas liejosi pro rūmų langų šilkines užlaidas, plėdėsi į apsamojusią kreivą lūšnelę, lindo į bažnyčią, daužėsi į atsiskyrėlių nuošalius kampus. Pavasaris ėjo, kaip gaisro ugnis ir viską neišsi kartu.

Vieną rytą pavasario maršo link-

smoji gaida įspruko į kalėjimą. Įspruko pro rasotas geležis su saulės atdūsiu, su vėjo lūpomis ir siaučiančia muzika. Įsiveržė ten, kur buvo Zigmas, Vaišvilio sūnus. Zigmo rankos suspaudė geležines lango štangas. Rankose pabudo gyslos. Krūtinė sulingavo, kaip šimta mečio ažuolo šakos Lūpos pabučiavo vėją Vėjas buvo cukrinis ir kvėpėjo laisve gyvenančiais laukais. Dėl to Zigmas atsiduso. Atsiduso, kaip našlatis tris naktis verkęs prie motinos kapo, kaip ligonis išgėręs mišdinančių vaistų. Akys pasidarė sunkios. Akis kas tai sunkiai iš vidaus spaudė. Bet ašarų nebuvo. Jos jau 8 mėnesiai kaip susigėrė į kalėjimo grindis.

Zigmo rankos paleido geležines lango štangas ir jis krito. Krito ten, kur buvo jo ašaros. Krito, kaip prikančintas žydo ark'ys.

Kaimuose ankštesnėse vietose, kūprinėjo vyrai paskui žagrę, aplink namus slautė basi vaikai, dirvoe bliovinė avys. Senis Vaišvila apžiūrėjo akėčias, priėjęs pakrapštė medžio žievę, pasmaukė kepurę ant akių ir pasirėmė ant samanotų vartų.

— Kad juos velniai! Darbymetis ateina, o Zigmą vis pūdo kalėjime. Iškart jus visus!

Vaišvilienė, eidama per kiemą stabt ir supranta, ką vyras plūsta. Jos ranka tuoj už žiursto ir prie akių.

— Ko šniurksi! Verčiau vištą pailsintu.

— Širdj rėžia. Negaliu. Visų vyrų namie, visų linksmi, tik mūsų Zigmelis sukaustytas. Sakiau, kad reikia sudrausti. O tu vis ne ir ne... Reikėjo čia tų knygų, tų laikraščių! Prieš vėją nepapūsi. Įkišai Zigmelį. Ką jaunus, žinai, durniukas. O dar tu pats būdavo ragini: „eik Zigmai, garyk Zigmai. Už savo kalbą reikia kovoti, reikia šviesti jaunimas, reikia nusikratyti caro valdžios“. O tam būdavo tik to ir reikia. Naktimis nemiega, parsivelka pundus visokio „Varpo“, „Tėv nės fargo“

— Užteks, jau užteks. Nepirmą syk girdžiu. Paėmė tai paėmė Zigmą. Už tai kiti knygas neša. Nesulaikysi. Vistiek baigsis maskoliuus dienos.

Vaišvilienė nusvyruoja į trobą, o vyras dar ilgai rymo vartuose. Rymo kol prieina Sutkaus Bronė ir jos radatinės lūpos prigula prie šurkščios Vaišvilos rankos. Tada Vaišvila pakelia kepurę ir šneka. Šneka, kad girdi, žmonės ir Rusijoj bruzda, o geresnieji ponai carą įkalbinėja laisvę duoti, leisti lietuviškus laikraščius laisvai spausdinti. Jam Bronė, kaip duktė. Kaip

geriausias draugas. Ir juodu daug šneka. Kai sustoja liežuvis apie Zigmą, tada Vaišvilos ašara papt ant blizgančios rankovės, o blakstienas plasnoja, kaip drugelio sparnai. Brynūs veidas ištysta ir nosies šnervės ima trukščiotis. Vaišvila Bronei nieko nesako, kad ji verkia. Verkia juodu abu.

Kiek kartų Vaišvila į miestą važinėjo, kiek pinigų išleido, kiek prašymų vyresnybei prirašė. Nieko negebėjo. Tokio didelio litvomoano Zigmo iš kalėjimo neleido. Kažin kas žandarams viską buvo išpasakojęs apie Zigmo tautinį veikimą. Žandarų viršininkas klojo viską tėvui, kaip ant delno. Už joki užstatą nesutiko Zigmo paleisti. Toki paukščukai, pasak žandarų viršininko, yra per daug brangūs.

Vaiškčiojo į miestą ir Bronė. Klėdavosi atlaidine šilko skarele, kabindavosi gražiausius karoliuus, į kasas pindaavo brangiiausius kaspinus. Stori valdžios ponai rijo Bronę akimis, bet apie Zigmą neleisdavo kalb'ti. Ir grįždavo Bronė galvą nunerūs. Krūtinę kažin kas skaudžiai pindaavo ir dėl to eida-vo susilenkusi. Kaip sena. Kaip sumušta.

Pavasaris vėl pažadino jėgą eiti į miestą, eiti į viršininkus ir išplėsti, išnešti Zigmą.

(b. d.)

Jaunimas ir papročiai.

Kad jauni daugiau mokėtų,
Kad seni daugiau galėtų,
Būtų ir giesmė kita.

Maironis.

Jaunimas visada yra kupinas entuziazmo, naujų sumanymų ir plačių užsimojimų. Jį žavi viskas, kas tik nauja.

Kiekvienas ankstyvesnis, senesnis ne jo sukurtas, gyvenimo reikškinys jaunimui atrodo pasenęs, nevykęs ir pašalinimas. Jam viskas atrodo — taisytina.

Labai dažnai jaunimas visa tai, kas senoviška, vien dėl to, kad „senoviška“, naikina, griauina, viso to vengia. Pasitaiko, kad taip jaunatvės svaičio pagauti žmonės sunaikina — daug ir labai vertingų senų dalykų.

Toks nelemtas likimas ištinka dažnai ir gražius mūsų tautos papročius. Jaunatvės karščio pagauti mes dažnai juos pamirštame. Kilmėnau nepagalvojus, dažnai atrodo, kad štai toks ir toks paprotys yra senoviškas, negražus. Girdi, seniau, kada žmonės nekultūringi buvo, taip galėjo daryti. Dabar mes labiau apsisvietę ir tas mums netinka. Reikia, girdi, nuo to ar kito „senoviško“ (atsseit negražaus, atgyvenusio) papročio atsakyti.

Ir, taip vardan kultūros ir apšvietyto atsakoma ir už mirštama labai gražių mūsų tautiškų papročių, kuriais galėtume visada tik džiaugtis. Vien dėl senumo tą ar kitą dalyką atnešti negalima. Juk vynes ir smuikas kuo senesni, tuo geresni!

Čia paliečiame keletą tokių gražių mūsų tautiškų papročių, kurie iš dalies jau pamirštami. Jų negalima užmiršti nei juos per ilgus amžius mūsų tautos dvasia ugdė. Jie nepasėję ir niekad nepasėję, kol saulė žemė švies — jie amžinai jauni. Dėl to jaunimas jų neturėtų kratyti, kaip seno, atgyvenusio dalyko, o turėtų ypač branginti ir gyvenime palaikyti.

Pavyzdžiui, vaišingumo paprotys. Senovės lietuviui buvo labai vaišingi ir šį paprotį nepaprastai saugojo. — Kiekvieną svečią, net priešą, senovės lietuviui, kol jis būdavo jų namuose, nuoširdžiai vaišindavo. Išleisdamas įdėdavo dargi ir kelionėn.

Šis paprotys tuose kaimuose, kur arčiau prie didesnių miestų, žmonės sumaterializėjant, šiandien jau pradeda nykti. Teko keliauti į per Suvalkiją. Žmonės daug turtingesni, negu, sakysim, dzūkai, ar šiaip kur užkampio aukštaitiai. Užėini pas stambų ūkininką ir prašai valgyti, žadėdamas užmokėti. Atsisako — girdi neturiu. Kodėl? O todėl, kad už dyką duoti jis nenori, jam gaila. O imti pinigų iš svečio drovy, neleidžia įgimtas tautos vaišingumas, kuris jo sielos gilumoje atsiliepija. Dėlto sumaterializėjęs lietuvis nutaria geriau nei pinigų imti, nei duoti.

O nuėkime į tas vietas, kur lietuvis toli gyvena nuo didesnio miesto, kur dar sumaterializėjimas nėra to papročio nustelbęs. Žiūrėk, užėini menkutėn lūšnelėn, paprašai tik atsigerti. Tuojau tau pasiūlys valgyti: atneš pieno, duonos. Ima pasakoti, stačiai čiulbėti. Net graudu darosi. Lyg ne tos pačios tautos žmonės. Apie užmokestį nė neužsimink — nuraudęs aukštaitis ranka numoja ir pasako: „Dievas užmokes“...

Branginkime vaišingumą, būkime vaišingi, „nesubiednėsime“ dėl to. Tai daryti žmoniškumo jausmas ir tautos dvasia liepia.

Dainavimo paprotys — tai kitas mūsų tautos dvasios reikšimosi būdas. Lietuvis visada mylėjo dainą. Labai dažnai dainavo, daug dainų turėjo. Už tai ir Lietuva dainų šalies vardą gavo. Jis dainavo laukuose, dirbdamas, dainavo ir namie, triusdamas; dainos skambėjo per puotas ir iškilmes. Lietuvis dainavo linksmas ir nuliūdęs, anksti rytą ir vėlai vakarą.

Šiandien jau tų dainų daug mažiau girdime. Kas skaudžiausia, — pats jaunimas daug mažiau dainuoja.

Štai, žiūrėk, tenka matyti šventadienių ar šeštadienių vakarais susirenka į būrį ir, labai dažnai, pratauškia visokius niekus.

Dainos reikšmė milžiniška. Daina žmogų ramina, guodžia. Ji pakelia jo dvasią, suteikia energijos, žadina pasiryžimą naujiems gyvenimo žygiams.

Dainomis jaunimas ypač turėtų susirūpinti. Reikia vėl pamilti dainą, stoti į įvairius jaunimo chorų, juose uoliai dirbti, dainuoti, kad vėl laukai skambėtų nuo dainų, kaip skambėjo.

Gražus paprotys ir talkos, kada didesniai darbai ateina į pagalbą visai veltui kiti ūkininkai. Toks paprotys žadina žmonėse kilnesnius jausmus gerina santykius, o nelaimę ištikusius ir medžiagiškai paremia. Šis paprotys bene labiausiai buvo paplitęs aukštaitėuose, kuris šiandien jau pradeda nykti.

O ar negražu, kai kryžkelės ir šalykelės nustatytos gražiais tautodaile puoštais kryžiais ir kryželiais, koplytelėmis, kurių, deja dabar mažiau bestatoma. Jie labiau puošia mūsų šalį, negu gigantiški, masyviūs kitų šalių akmenys ir betono paminklai: čia kalba širdis, ten byloja šalta masė ir didybė. Ir šį paprotį jaunimas turėtų pamilti ir jam neduoti išnykti. Juk per jį pasireiškia mūsų savamokslų sodiečių menininkų dvasia, per jį mums kalba ir tautos dvasia. Tiesa, 1928 metais, per dešimt metų mūsų Nepriklausomybės minėjimą, daug pristatėme kryžių. Bet jie daugumoje labai banalūs ir neturi to meniško puošnumo. Smutkelių visai nematyti.

Kam nepatinka gražūs, puošniai žiogreliai aptverti, rūtų darželiai, alyvų krūmai! Ir šiuo papročiu lietuviškas mažiau besirūpina.

Paprotys austi tautiškas juostas ir žiurastas beveik jau išnyko. Neaudžiama ir kaklaraiščių. Net pereitų metų porodoj jų neperdaugiasiai buvo matyti. O jaunimas mėgsta ir dabar puoštis. Gražus austinis žiurastas ar kaklaraištis jaunuolių ar jaunuolė gražiau už pirktinį puošia.

O kiek gražių papročių turime vestuvių apeigose, piršlybose. Juk pirklis byla, kvieslių kalbos ir pasipuošimai lovos vadavimas ir t. t. — tai juk lietuvių širdį graudinantys papročiai, kurių jaunimas dažnai nesupranta ir kratosi. Tie visi vestuvių papročiai yra mūsų tautos dvasios gražiausias kūrybinis perlas. Ir jaunimas juos turi branginti.

Yra gražių papročių ir per kitas iškilmes: per krikštynas, pakasynas. Per pastarąsias, pavyzdžiui, kai visas kaimas mirusį palaidi ligi galo kaimo, kur po kryžių atsisveikina giedodami — vieni grįžta namo, kiti gi lydi į miestelį ar į kapines.

Gražus paprotys rengti medžiose prie namų paukščiams namelius, kelti inkilus. Argi negražu būti gerųjų giesmininkų vyresniuoju draugu ir prieteliu?

Ir daug kitų gražių papročių mūsų tauta turi. Tautiško jaunimo pareiga yra tuos papročius perinti iš senesnės kartos ir juos išsaugoti ateinančioms kartoms, ateičiai išsaugoti. Papročiai turi didelę reikšmę. Per juos auga ir pasireiškia mūsų tautos dvasia, jos kūrybinė linkmė ir savybės. Juose atspindi mūsų tautos dvasia, jie yra mūsų tautos dvasios pareiškėjai. Iš papročių mes susekame tautos būdą, jos gerąsias puses. Iš jų mes galime nustatyti, į ką mūsų tautos dvasia palinkusi, ko mums reikia siekti, kad sukurtume tautišką kultūrą.

is «J. K.» St. Gr.

PRANEŠIMAS.

1) Visais bažnytiniais ir kitais reikalais prašome kreiptis į Lietuvų Katalikų parapijos kleboną kun. B. Svingintą šiuo antraščių: Rua Rio Bonito Nr. 226, Telef. 9-1859.

2) Jungtvių reikalais kreipt's tik penktadieniais nuo 5 val. iki 7 val. vakaro, nes šeštadieniais nebus priimama.

IVAI PENYBĖS.

Ekonominis krizis palietė net Amerikos pilvazus.

Bostone, Jungtinėse Amerikos Valstybėse, jau nuo seniau gyvoja „Storulių klubas“, kurio nariais gali būti tik storuliai, sveria ne mažiau kaip šimtą kilogramų. Sąryšy su ekonominiu kriziu, kuris paskutiniaisiais metais ypatinai palietė Amerikos Jungtines Valstybes, minėtas klubas paskelbė šitokį atsišaukimą:

— Raginame vyriausybę ir visuomenę įtempti visas pajėgas kovoj su ekonominiu kriziu. Gal būt jums ir nėra žinoma, kad mūsų klubas, kuris iki šiol buvo Jungtinių Valstybių gerbūvio rodikliu, bendrai nustojo 1.800 kilogramų svorio. Kai kuriuos narius teko pašalinti iš klubo, nes jų svoris sumažėjo žemiau 100 kilogramų. O toki piliečiai mūsų klubo nariais jau būti negali.

Pasirodo, kad dėl pasaulinio ekonominio krizio net Amerika pradėjo liesėti.

Kalbas laikrodis

Paryžiaus observatorijos bokšte neseniai įtaisytas kalbas laikrodis, kuris su pagalba tam tikro, gudriai įtaisyto, mechanizmo kas 15 minučių skelbia laiką žolžiais. Pavyzdžiui, laikrodis aiškiai pasako: „Dabar be 15 minučių devynios“ ir panašiai.

Be to, laikrodis sujungtas su miesto telefono tinklu, ir kiekvienas telefono abonentas visuomet gali sužinoti tikslų laiką. Laikrodis pranešinėja laiką dieną ir naktį.

Kailinių žvėrių fermos Kanadoj.

Kaip rodo paskutinės statistikos žinios, Kanadoj šiuo metu yra 5,515 kailinių žvėrių ūkių, kurių turtas siekia be maž 30 milijonų dolerių. Tik vienoj Kvebeko provincijoje 1929 metais buvo 1537 kailinių žvėrių fermos, daugiausia lapių. Tose fermose per metus gaminė 21,427 žvėrys, iš kurių tik lapių buvo per 19 tukstančių.

Kvebeko provincijos kailinių žvėrių auginata 1930 metais už kailius turėjo apie 20 milijonų dolerių pajamų.

Kailinių žvėrių auginime Kanada ūtina pirmą vietą pasauly.

Tingėjimas — persiskyrimo priežastis.

Ponia Karolina Pashall, 64 metų amžiaus moteris, turtinga vieno Amerikos miesto gyventoja, pasiekė savotišką rekordą — neseniai ji ištekojo už vienuolikto vyro. Trys jos vyrai mirė, o su septyniais persiskyrė. Su dešimtuoju savo vyru ponia Karolina persiskyrė dėl to, kad jis buvęs tinginis. Teisme, kuriame buvo sprondžiama persiskyrimo byla, ji pareiškia, kad vyras vasarą nedirbdavęs dėl to, kad karšta, o žiemą, kad nepakęsdavęs šalčio.

Teismas prinažino, kad tingėjimas yra rimta geram sugyvenimui kliūtis ir porą perskyrė.

Vyno vartojimas mažėja.

Kaip praneša tarptautinė vyno gamintojų sąjunga, vyno vartojimas kasmet mažėja net tuose kraštuose, kur jis laikomas tautiniu gėrimu, sakysim, Francūzijoje ir Italijoje.

Daugiausia vyno išgeria prancūzai. Ten kiekvienam gyventojui per metus tenka vidutiniškai 155 litrai. Dabar tas kiekis sumažėjo iki 144 litrų. Italijoje vyno vartojimas nukrito nuo 104 iki 92, Ispanijoje — nuo 86 iki 80, Graikijoje — nuo 27 iki 20 litrų. Mažiausia vyno išgeria Anglija, kur vienam gyventojui per metus tenka vidutiniškai vos pusantro literio.

Sumažėjus vyno vartojimui, žymiai nukrito ir jo kaina.

Milžiniškas prožektorius

Pastaruoju metu, Amerikoje, Ročestery, dirbama milžiniško šviesumo lempa, arba prožektorius. Jis bus panaudotas Čikagos aerodromui (orlaivių nutūpimo ir pakilimo laukui) apšviesti. Prožektorius bus išeltas ant šimto penkiasdešimties metrų aukščio stulpo (kiek yra Kauno radio stoties stulpai), ir švies pusantrą milijardo žvakių stiprumo šviesa. Vadinasi, taip šviesiai, kad šviesa net ant mėnulio matysis. Jei ten būtų žmonės, tai jie matytų labai skaisčiai spindintį taškutį žemėje.

S. Štrinaitis.

LAIŠKAS NEPAŽĪSTAMAJAI.

Sutikau aš tave mergaitė,
Kai ryto spindinčią saulę
Ir visą ką siela tik kentė —
Norėjo paskesti tavėje...

Lyg šypsantis sapnas gražus,
Atsistojai prieš mano akis,
Lyg paukštis išskėtęs sparnus —
Suplakė meile širdis...

O akys, tos tamsios juodukės,
Taip skverbės į širdį giliai...
Gelsvos kasos, kaip vanduo upės —
Bangavo per veidus švelniai.

Ir norėjau aš lūpas praverti —
Sieloje gūžės smarki audra.
Norėjau aš vieną žodį ištarti —
Mano jaunystės pirma valanda.

Bet laimė kaip sapnas pradingo.
Vien šesėlis akyse teliko.
Siela verkia žvilgsnio ugningo,
Kur tave, mergaitė, sutiko.

Rusiska pirtis

ua Tenente Penna 29. (Bom Retiro)

yra vonios, numeriai ir bendra ir tik po 2 mlr.

NAUJAI PATOBULINTA!

ŠIOKIADIENIAIS atidara nuo 10 val. ryto iki 10 val. vakaro.

ŠVENTADIENIAIS nuo 8 val. ryto iki 2 val. po pietų.

V. Bella, V. Alpina ir S. Caetano.

Ar negeriau Jums pirkti kavą ne kitur bet iš

TORREFACÇÃO E MOAGEM do CAFÉ S. CAETANO?

Nes ten geriausios rūšies ir prielaminiausiomis kainomis pirksite negu kur kitur.

Josė Musumeci S. Caetano. Rua Virginio de Rêjende, 4-A.

Rusiškas Inteligentijos klubas S. Paulo.

[kurtas balandžio mėn. 8 m.

[sirašyti nariais galima kiekvieną dieną. Nartai gali būti visi, neišskiriant tikėjimo ir tautybės.

Pietūs ir vakarionė tik po 25 Biliardai, šachmatai ir sportas! Muzikos pamokos smuiko ir piano.

Šeštadieniais šokiai

Rua Aurora 109, S. Paulo.

ieskok sau pirmenybiu

atlikdamas savo bankinius reikalus pas mus.

Mes savo banke atidarome **Lietuviška skyrių** kuriame savo reikalus gali atlikti **GIMTAJA KALBA**.

Persiunčiamė pinigų Lietuvon išmokėdami **DOLERIAIS AR LITAI**S. Kaip nori siuntėjas. Greitas ir garantuotas pinigų įteikimas gavėjui. Pas mus galite gauti įvairiausių **PATARIMŲ BANKINIAIS REIKALAIS** VELTUI.

Užėik pas mus ir pakalbėk su Lietuvių skyriaus valdininku.

Taip pat pasiteirauk jo apie **GAVIMA ČIA SAVO LAIŠKU**.

Tai tikrai bus Tamstai paranku.

BANCO GERMANICO

Rua Alvares Penteado 17, kertė Rua Quitanda.

DANTU IR BURNOS

Gydytojas

DR. EDITH KAGAN

(Berlyno ir Jurino universiteto.)

Ištato naujus dantis.

KAINOS ŽEMOS. Priėmimo valandos nuo 9-7, sekmadieniai: 8-11 val.

AV. S. JOÃO 185-A. APP. 8.

PRISIEKUSIS VERTĖJAS

MIGUEL OCOUGNE.

AV. S. JOÃO, 185 A. TEL. 4-4947 S. PAULO.

Pasai, šamados, kadernetos de identidade, vertimai visų oficialinių raštų, bei pripažinimų ir t. t.

Kontora atidara nuo 8 val. ryto, iki 10 val. vakaro, taip pat sekmadieniai ir šventadieniai.

Vokiečių fotografijų įstaiga

„BERNARDO“

Isteigta 1890 metais

Atlieka įvairius darbus fotografijų srity. Specialybė padidiniame, o taip pat su dažais.

Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas.

ARTHUR SCHMIDT

Rua São Caetano, 111 (senas n.103) S ã o P a u l o .

Lietuviškų maldaknygių

galima gauti pirkti „Liet. Braz.“ redakcijoj. Kainos 2, 4, 6 ir 8 mlr. I, provinciją išsiunčiama gavus atlyginimą už knygą ir 500 reisų pašto išlaidoms. Adresas: D. Beividas, caixa postal 1764, S. Paulo.

Daktaras

A. JAZARA-SNEGE

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.) Vidaus ligos, chirurgija, venerijos ir moterų ligos.

Priėmimas nuo 9 - 12 v. ryt. ir 2 - 6 v. v.

Ladeira Porto Geral 12 sobr.

(kampus Boa Vista ir 25 de Março)

2 andar, salas 4 e 5 Tel. 2-5068 Gyv. butas ten pat 5 aukšte.

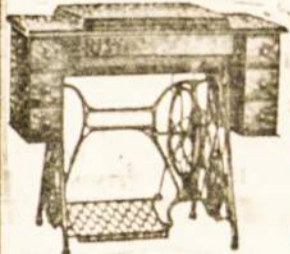
Beto priima kasdien nuo 6½ - 8 val. vok. vaistinėj „Imperial“ rua da Mooca 442, telef. 9-0721

CASA ADÃO SIUVAMOS MAŠINOS.

Didelis pasirinkimas siuvamų mašinų dėvėtu, naujų „Singer“ fabriko ir kitų įvairių rūšių ir didžio. Kojinės nuo 120\$000, rankinės nuo 40\$000. Peržiūrimas interoran mūsų sąskaiton.

Taip pat taisome senas ir mainome.

Rua Conselheiro Ramalho, 270 (kampus av. Brig. Luiz Antonio) Tel. 7-0310 Bondes: Paraizo ven C. de Campo, 3 40 ir 41. Kalbama lietuviškai ir lenkiškai.

Prenumeratorių dėmesiai.

Lietuvi! Tamstai labai nuobodu be laikraščio, todėl prenumeruokis „Lietuvių Brazilijoj“.

Banco Allemão TRANSATLANTICO SÃO PAULO

Rua 15 de Novembro Nr. 38.

CENTRAS: VOKIETIJOS UŽJŪRIO — BANKAS BERLYNE. Skyriai Brazilijoj: RIO DE JANEIRO, SANTOS, CURITYBOJE, BAHIA, PORTO ALEGRE.

ATLIEKA PERLAIDAS | VISAS PASAULIO ŠALIS AUKŠČIAUSIU KURSU IR GEROMIS SALYGOMIS. INDELIAI IR DEPOZITAI NUO 50\$000

KORESPONDENTAS LIETUVOJE:

Lietuvos Bankas Kaune.

Du metu patyrimo

parodė, kad „Lietuvis Brazilijoj“.

1. Yra pastoviausias ir rimčiausias laikraštis Brazilijoj ir visoje Pietų Amerikoje.
2. Yra tautinės minties lietuvių išeivių Brazilijoj žymios daugumos organas.
3. Yra lietuvių darbininkų Brazilijoj reikalų gynėjas ir patarėjas.
4. Yra tautinės krikščioniškos lietuvių kultūros ir apšvietos Brazilijoj judintojas, platintojas ir auklėtojas.
5. Yra viso pasaulio įvykių ir Lietuvos gyvenimo veidrodis.
6. Yra pigiausias laikraštis Brazilijoj ir visoje Pietų Amerikoje, nes metams kaštuoja tik 10 milreisy, pusei 6 milr. 3 mėn 4 milreisi, Lietuvon ir užsieniuosna 2 doleriai metams.

Brangus skaitytojai!

Ar Tamstai negaila būtų skirtis su savo draugu — „Lietuvis Brazilijoj“ laikraščiu? Mums, „L. Braz.“ leidėjams, būtų labai gaila skirtis su Tamsta, bet mūsų skurdžios lėšos priveris mus tai padaryti, jeigu ne sulauksime iš Tamstos atsilyginimo už praėitą laiką, arba prenumeratos atnaujinimo. Taigi tuoj, nieko nelaukdamas, sėsk, Tamsta, prie stalo ir rašyk mums margą gromatėlę.

Adresas: „LIETUVIS BRAZILIJOS“, caixa postal 1764, São Paulo

Siunčiame pinigus

Į Lietuvą ir kitas pasaulio šalis. Išmoka doleriais, ar kita valiuta, kokia nori gavėjas, artimiausiam pašte ir apmoka pašto išlaidas. Taip pat priimame indelius ir atidarom einamąsias sąskaitas, mokėdami gerus procentus.

CASA BANCARIA J. FRIZZO E CIA |kurta 1900 m.

Rua Mauá 207, kampus rua Conceição, prie pat Luz stoties.

Įstaigo: darbo teisingumas garantuotas 100.000\$000, kurie padėti valstybės banke. Kalbame lietuviškai |įstaiga atidara kasdien nuo 8 val. ryto ligi 6 val. vakaro, sekmadieniai tik ligi 12 val.

Laivakortės.

Į Europą ir iš ten. Šamados. Kainos žemos. Patarnavimas sąžiningas ir greitas.

Andrea Do. ADVOKATAS

ir prisiekęs vertėjas.

Rua Direita 6, aukštasis 3, salė
12 ir 12-a. Tel. 2-3116.
Kontora atdara nuo 8 val. ryto
iki 7 val. vakaro.
Parsiduoda sklypai Viljoj Armanda
ir kitur. Taip pat parsiduoda pasta-
tyti namai išsimokėjimui.

D-r. S. Meitin.

(Diplomuotas Geidelbergo ir Rio
universiteto.)

Priima: vidurinių, veneros ir ner-
vų ligomis nuo 2 iki 6 val. vakar.

RUA BARÃO ITAPETINGA
37-a salas 8-9. Tel. 4-0715.

PINIGŲ KURSAS.

Prancūzų frankas	-----	\$530
Vok. markė	-----	3 \$200
Ital. lira	-----	\$698
Doleris	-----	13\$700
Urugvajaus pezas	-----	7\$810
Argentinos pezas	-----	4\$000
Litas	-----	1\$330
Anglų svaras	-----	67\$100
Lenkų	-----	1\$500

Lietuviškos plokstelės.

Casa Polidor

atėjo naujos lietuviškos plokstelės:

Kreiptis: SÃO PAULO, RUA STA
EPHIGENIA, 38.

Dr. A. M. Kandia

Venerinių, vidurinių ir vaikų ligų
Priima: pirmadieniais, trečiadieniais ir
penktadieniais nuo 9 iki 11 v. ir nuo
5 iki 7 v. Antradieniais, ketvirtadien-
iais ir šeštadieniais nuo 9 iki 11 ir
nuo 2 iki 5 val. vak.

Analizė ligoniams nemokama.

Rua Conselheiro Chrispiniano, 74,
2 aukštasis, 28 apart. (Prieš teatrą
Municipal.) Telef. 4-0218

Kalbama rusiškai, lenkiškai ir vokiškai.

SUSIRINKIMAI.

Sekmadienį, 21 d. birželio, tuoj po
pamaldų „Liet. Braz.“ redakcijoj, Savy-
globos s-gos Centro valdyba šaukia
Valdybos posėdį. Prašomi visi valdybos
nariai atvykti.

Pirmininkas.

REDAKCIJOS IR ADMINI- STRACIJOS ATSAKYMAI.

A. Silickui. Pinigų kolkas negavo-
me, jei siuntėte įvertintu laišku, jie ne-
prapuls ir gal mes gausime.

S. Šabonui. Kad ji neskaityt laikraš-
čio, neką padarysi, mes galime siunti-
nėjimą sulaikyti. Pageidaujamų knygų
neturime.

F. Kaminskui. Laikraštį siųsime.

YRA VIETA TARNAITEI—VIRĖJAL.

Sąlygas ir adresą galima sužinoti
Konsulate.

Pašto dėžutė

Redakcijoj yra laišakai:

St. Aršauskui, J. Ališauskui, M. Alke-
vičiui, J. Baniui, J. Baukys, J. Bart-
kus, H. Beržinskui, V. Basys, K. Cin-
kienė, B. Dunča, J. Daugirdas, P. Dir-
žiui, V. Girėsis, P. Gudaičiui, P. Genys,
K. Jokubauskas, K. Karčiauskienė, O.
Kriukuvienė, J. Kiškis, A. Liubčikas,
J. Lašinskas, S. Meidunas, A. Makau-
skui, J. Radkovičius, J. Riškevičius,
P. Ramanauskui, P. Rinkevičiui, J. Šar-
utis, A. Stankevičius, B. Šikščiui, A.
Satkūnas, A. Špinkui, J. Šebonis, S.
Vancevičiui, S. Vasiliauskui, L. Vaiče-
kauskas, J. Zaviļavičius, K. Zdanėvi-
čiui, A. Dauniui, W. Baranowsky, A.
Nagrockiui, P. Mackevičiui, V. Pečiū-
liui, M. Kuliešui S. Liškui.

BRAZILIJOS NAUJIENOS.

M. Geraes perka ginklų ir
amunicijos.

Rio. „Jornal Brazil“ praneša, kad
Minas estado vyrų sąjūdas užpirkus iš
Vokietijos ginklų ir amunicijos už
130.000 svarų sterlingų. Kulkosvaidžiai,
mauzeriai, rankiniai granatos, jau šio-
mis dienomis ateina vokiečių laivų
„Bahia“.

Atvyksta du inspektoriai
susipažinti su Brazilijos
vaisių produkcija.

Rio. Iš Amerikos J. V. į Rio, šio-
mis dienomis atvyksta du inspektoriai
susipažinti su importuojamų vaisių Ame-
rikon produkcijos sutvarkymu. Atvyks-
ta Max Kielink Junjor ir C. E. Kooley

LIETUVIAI BRAZILIJŲ.

Grižtama į senovę.

Ar tai skelbdami degtukams boi-
kotą dėl jų pabrangimo, ar kitos prie-
žasties, provincijoj žmonės grįžta vėl
prie skiltuvo.

Ir pigu ir patogiu. Paėmė gabalą
titnago seną pelyčią, dar kokį seną
skudurą (mat čia nėra kempinės) ir tu-
ri pigių degtukų. Paprasta kova su
križiu.

Šiaip, beveik, visur provincijoj
žmonės gyvena pusiau skurdžiai, nors
uždarbis menkas, bet nebėduoja: „gal
greit pasitaisys“ — sako.

Daugely vietų nusiskundžia, kad
nesą knygų ir laikraščių, nesą ką liuo-
su laiku daryti. Skaityti mėgsta netik
seneliai, bet taip pat ir jaunieji. Klaus-
nėja ar negalima gauti laikraščių bar-
gan, nes iki ponas apmokės pinigus —
nesą iš kur jų imti.

Nekurie lietuviai, ipač dirbanti su
didesnioms šeimynoms, netolimoj ateity
mano ir žemės sklypelius pirktis. Kiti
mano dar grįžti į tėvynę, arba keltis
į kitą valstybę.

Dauguma, ipač moterėlės, nusiskundžia,
kad senai girdėjusios lietuviškas pamal-
das. „Kad biski laikai pagerėtų, kaip
nors kviestumėme kunigėlių, nors ke-
lioms dienoms mus atlankyti“ — su
pasiilgimu sako moterėlės ir seneliai.

Jaunimas, daugely vietų, dar ir
gana lietuviškai laikosi. Lietuviškai
šoka, žaidžia ir kalba. Čia provincijos
jaunimas stovi aukščiau už mūsų S.
Paulo jaunimą.

Bendrai tariant, provincijos lietu-
viai, daro geresnio įspūdžio už S. Paulo
mokiečius, anastasičius ir kitus.

Bendrai provincijos lietuviai nes-
iduoda ištautėjimui.

Buęs.

Muzikos ir dramos S-ga „HARMONIA“

Rua José Paulino, 112. (Bom Retiro) kas šeštadienis ir sekmadienis ren-
gia šokių vakarus. Prašomi atsilankyti visi lietuviai. Ten pat galima įsirašyti
nariais.

Pakvietimus gauti: Rusų vaistinė Av. Paes de Barros 11. (Mokoj)
J. Maldovani, Rua da Mooca 412 Rua José Paulino 112 (raštinė) Rua Trini-
dade 14 (Lapa) pas J. Maldovani. Rua Visconde de Parnahyba 169, butas 1
Salė nomuojama vakarams bei šokiams.

Valdyba.

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universiteto 1914 m. laidos.)

Persikėlė į Avenidą São João, 185-a app. 8.

Ligonius priima: nuo 6½ iki 9 val. vak., šeštadieniais nuo 3 iki 8 v. v.
Sekmadieniais nuo 11 iki 1 val. Venerinių, vidurinių ir psichinių li-
gų analizė nuo 8 val. ryto iki 8 v. vak.

SAVIEMS PACIENTAMS ANALIZĖ NEMOKAMA.

DĖMESIO!

SMULKIEMS ŽEMDIRBIAMS.

Kavos ūkis jau pradeda kristi, duoda menką pelną. Kas daryt?
1. Sodinti cukrines nendres, kurios duoda po 300 tonų iš
alkiero žemės, kurias parduoda Companhia Nacional Alcool
Motor zonoje Noroeste su mažu įmokėjimu. Likusią dalį mokėti
cukrinėms nendrėms. Kompanija perka visus produktus ką tik
pirkęjas užaugina.

2. Taip pat galima sodinti visas daržoves šakniavaisius ir
vietoj parduoti.

SODINIMO LAIKAS JAU ARTINASI.

Nelauk, bet šandien pat eik klausti į

COMPANIA NACIONAL ALCOOL MOTOR.

Sekmadieniais kontora atdara nuo 9 iki 12 val.

Rua João Briccola, nr 2, salė 20 ir 27, São Paulo.

Prancūzų Navigacijos Kompanija

SUD ATLANTIQUE — CHARGEURS REUNIS.

Išėjimas greitųjų laivų.

IŠ SANTOS Į PIETUS

IŠ SANTOS Į EUROPA

Kerguelen — C. R. 11 Liepos
Jamaïque — C. R. 21 Liepos
Belle Isle — C. R. 10 Rugpjūčio
Massilia — S. A. 12 Rugpjūčio

Kerguelen — C. R. 31 Liepos
Jamaïque — C. R. 12 Rugpjūčio
Massilia — S. A. 21 Rugpjūčio

Daroma šamados iš Lietuvos 3 kl. paprasta, 3 kl. su kabina
ir 3 kl. pagerinta.

AGENTAI:

S. PAULO
Cia Comercial e Maritima
Rua da Quitanda, 19-A.

SANTOS
Cia. Chargeurs Reunis
Rua 15 de Novembro, 186.

Laboratorija

MEDICINIŠKAS IŠTYRIMAS

(Nugarakaulio smegenų kraujo šlapumo ir išmatų). Tikras ir geras.

DR. A. KANDIA IR M. KOGAN.

Rua Conselheiro Chrispiniano, 74, 2 aukštasis, 28 apart. (Prieš
teatrą Municipal.) Telef. 4-0218.